

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Til § 1.

Af *Finansministeren*:

I 2den Linie rettes „f. A.“ til: „1911“.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Finansministeren (N. Neergaard): Ændringsforslaget er af rent formel Natur og taler formentlig for sig selv.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslaget til § 1 af *Finansministeren* (se foran) vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret, og § 2 vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Da det vil være tvivlsomt, om vi kunne tilendebringe Forhandlingen af de to paa Dagsordenen opførte endnu ubehandlede Sager, vil jeg her afbryde Forhandlingen.

Ved Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (Slebsager) er modtaget et Andragende fra Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforening angaaende Ændring af Forhandlingsreglerne for Statsbanernes Tjenestemænd. Andragendet, hvoraf trykte Eksemplarer ville blive omdelte, vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

I Skrivelse af Dags Dato meddeler *Finansministeren*, at han ønsker her i Tinget at fremsætte

Forslag til Lov om Optagelse af et fast Statslaan.

Udenfor Dagsordenen har *Finansministeren* Ordet for at fremsætte det nys anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (N. Neergaard): Det anmeldte Lovforslag gaar ud paa at

bemyndige *Finansministeren* til i Udlandet at optage et Laan paa 72,640,000 Kr., lig 4 Mill. Pund Sterling. Laanet forrentes med 4 pCt. pro anno og afdrages med 70,000 £, lig 1,271,200 Kr. aarlig, saa at Afdragene begynde i September 1914. Der er ved Laanets Stiftelse opnaaet, at det kan konverteres, hvis man ønsker det, allerede fra 1. September 1920. Laanet maa ikke afsluttes til en lavere Pris end 93½ pCt. netto, saaledes at alle Omkostninger — med Undtagelse af Omkostningerne ved Obligationernes Tilvejebringelse —, altsaa Stempingsomkostninger o. l., som ere ret betydelige, afholdes af Laangiveren. Det er Meningen at fremlægge Laanet til en Kurs af ca. 97 pCt. Laanet er afsluttet i London med en engelsk-kontinental Finansgruppe. Det glæder mig at kunne sige, at nordiske og særlig danske Banker have deltaget med et meget betydeligt Beløb i dette Laan. Ellers vilde man neppe uden yderligere Ofre have kunnet faa det saa højt, som det her er blevet, idet Forholdene paa Laanemarkedet ligge og i lang Tid have ligget særdeles vanskeligt for lavt forrentende Statspapirer.

Det Provenu, som Statskassen vil faa af Laanet, er altsaa omtrent 68 Mill. Kr., og det skal bruges til Tilbagebetaling af vore to Veksellaan, hvoraf det ene er paa 15,120,000 og forfalder i Juni, og det andet er paa 54,000,000 og forfalder i Juli. Som det vil ses, er det Beløb, der opnaas ved Laanet, ikke fuldt saa højt som det, der skal tilbagebetales ved Veksellaanenes Indfrielse. Hvis vi imidlertid maatte have fornyet Veksellaanene, maatte vi have betalt Diskonto forud, og det Beløb, vi havde faaet ind, havde da været betydeligt mindre end det, vi nu faa. Jeg skal blot sige, at hvis Veksellaanene skulde have været fornyede for en længere Periode: 9 Maaneder eller et Aar, vilde de efter al Sandsynlighed være blevne meget dyrere.

Laanet er væsentlig mindre end det, man tidligere har ment vilde være nødvendigt at optage. Idet Statsindtægterne nu gaa bedre ind, og der ogsaa er skabt nye Statsindtægter ved de i Fjor vedtagne Love, have Forholdene bedret sig saaledes, at man kan nøjes med dette Laan, naturligvis under Forbehold af, at hvis det maatte vise sig ønskeligt at faa en Forstærkning af Kassebeholdningen og Reservefonden, maa man supplere det med et mindre indenlandsk Statslaan, som da vilde komme til at ligge omkring